

¹فَتُمْسِكُ سَبْعَ نِسَاءٍ يَرْجُلُ وَاحِدٍ فِي ذَلِكَ الْيَوْمِ قَائِلَاتٍ،
تَأْكُلُ خُبْزَنَا وَتَلْبِسُ ثِيَابَنَا. لِيُدْعَ فَقَطِ اسْمُكَ عَلَيْنَا. انْزِعْ
عَارَنَا. ²فِي ذَلِكَ الْيَوْمِ يَكُونُ عُصْنُ الرَّبِّ بَهَاءً وَمَجْدًا،
وَتَمُرُّ الْأَرْضُ فَحْرًا وَزِينَةً لِلتَّاجِينَ مِنْ إِسْرَائِيلَ. ³وَيَكُونُ
أَنَّ الَّذِي يَبْقَى فِي صِهْيَوْنَ وَالَّذِي يُتْرَكُ فِي أُورُشَلِيمَ
يُسَمَّى قُدُّوسًا. كُلُّ مَنْ كُتِبَ لِلْحَيَاةِ فِي أُورُشَلِيمَ. ⁴إِذَا
غَسَلَ السَّيِّدُ قَدْرَ بَنَاتِ صِهْيَوْنَ، وَنَقَّى دَمَ أُورُشَلِيمَ مِنْ
وَسَطِهَا بِرُوحِ الْقَضَاءِ وَبِرُوحِ الْإِحْرَاقِ، ⁵يَخْلُقُ الرَّبُّ عَلَى
كُلِّ مَكَانٍ مِنْ جَبَلِ صِهْيَوْنَ وَعَلَى مَحْفَلِهَا سَحَابَةً تَهَارًا
وَدُخَانًا وَلَمْعَانِ بَارِ مُلْتَهَبَةٍ لَيْلًا. لِأَنَّ عَلَى كُلِّ مَجْدٍ
عِطَاءً. ⁶وَتَكُونُ مَطْلَعٌ لِلْقَيْءِ تَهَارًا مِنَ الْحَرِّ، وَلَمَلَجًا
وَمَحْبًى مِنَ السَّيْلِ وَمِنْ الْمَطَرِ.

¹daß sieben Weiber werden zu der Zeit einen Mann ergreifen und sprechen: Wir wollen uns selbst nähren und kleiden; laß uns nur nach deinen Namen heißen, daß unsre Schmach von uns genommen werde. ²In der Zeit wird des HERRN Zweig lieb und wert sein und die Frucht der Erde herrlich und schön bei denen, die erhalten werden in Israel. ³Und wer da wird übrig sein zu Zion und übrigbleiben zu Jerusalem, der wird heilig heißen, ein jeglicher, der geschrieben ist unter die Lebendigen zu Jerusalem. ⁴Dann wird der HERR den Unflat der Töchter Zions waschen und die Blutschulden Jerusalems vertreiben von ihr durch den Geist, der richten und ein Feuer anzünden wird. ⁵Und der HERR wird schaffen über alle Wohnungen des Berges Zion, und wo man versammelt ist, Wolke und Rauch des Tages, und Feuerglanz, der da brenne, des Nachts. Denn es wird ein Schirm sein über alles, was herrlich ist, ⁶und wird eine Hütte sein zum Schatten des Tages vor der Hitze und eine Zuflucht und Verbergung vor dem Wetter und Regen.